
plaatsen als Kralingen functioneerden nog oude regelingen van hervormde gemeenten om predikantskinderen te ondersteunen bij de studie theologie. Sommige studenten genereerden uit 'verschillende fondsen' een jaarlijks ondersteunend bedrag van f1.500.

Al met al was het een bont geheel. Er kwamen daarnaast zelfs nog nieuwe fondsen bij, zoals begin jaren zeventig het Geertruida Berendina de Tombe-Raskerfonds. Dit werd begin jaren zeventig gesticht door ds. Izak de Tombe, ter nagedachtenis aan zijn overleden vrouw (die een achternicht was van de secretaris-rentmeester van het fonds Hallet). Het De Tombe-Raskerfonds was bedoeld voor studenten 'van uitgesproken Calvinistische overtuiging'. Orthodoxe studenten werden hierop door Rasker geattendeerd. 'Ik moet er dan echter wel bij zeggen, dat je dan waarschijnlijk, wegens de justitia distributiva, niet meer voor het fonds Hallet in aanmerking zult komen, maar het genoemde fonds zal vrij zeker een hogere toelage kunnen geven dan Hallet.'⁵⁴

Interne spanning rondom de apartheid in Zuid-Afrika

Het rentmeesterschap van het fonds Hallet ging in 1974 van Rasker over op kerkelijk hoogleraar dogmatiek H. Berkhof. Er waren in dat jaar acht 'begunstigden', waaronder één vrouw. De meesten werkten voor hun kerkelijk of doctoraal examen, één bereidde in de pastorie een proefschrift voor. Zowel inkomsten (meest afkomstig van rente op het Grootboek) als uitgaven bedroegen over 1973/1974 f3.132,19.⁵⁵

Berkhof diende in 1976 een bezwaar in tegen het aanhouden van een rekening van het fonds bij de AMRO, vanwege de investeringen van die bank in het Zuid-Afrika van het apartheidsregime. Het bracht Berkhof in een moreel conflict. 'Dit wordt verhevigd door het feit dat vele theologische studenten deze discussies met grote interesse volgen. Wanneer zij nu zien dat hun kerkelijke hoogleraar hun de beurzen van het studiefonds Hallet via de AMRO-bank uitkeert, moeten ze wel het verschil tussen woorden en daden opmerken en daar het hunne van denken.' Berkhof verzocht het bestuur om de rekening bij de AMRO op te heffen en over te stappen naar een andere bank.⁵⁶

Een discussie van deze aard had zich in het bestuur nog niet eerder voorgedaan. De voorzitter noemde het achteraf een memoraal debat:

De toenmalige secretaris meende zich te moeten terugtrekken, omdat het Fonds Hallet bankierde bij de AMRO. Dit strookte niet met de opvattingen binnen de Nederlandse Hervormde Kerk betreffende Zuid-Afrika. De AMRO-bank had daar immers grote belangen.

⁵⁴ A.J. Rasker aan C. Hakkenberg, Oegstgeest 17 november 1973, in: AFH.

⁵⁵ Financieel overzicht 1973-1974, in: AFH.

⁵⁶ H. Berkhof aan bestuur, Oegstgeest 1 februari 1976, in: AFH.